

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-1S/101/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200560
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Davala, Ph.D., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1020200560.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M. a členov senátu JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Kataríny Kučerákovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o. z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, so sídlom Tomášikova 46, 832 02 Bratislava, za účasti: 1/ A. B., bytom A. XXX/XX, XXX XX C. D., 2/ Mesto Pezinok, so sídlom Radničné nám. 7, 902 14 Pezinok, 3/ Cyklokoalícia, so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava, 4/ TKB Building, s.r.o., so sídlom Vysoká 8, 811 06 Bratislava, 5/ E. E., bytom F. C. XX, XXX XX G., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OOP3-2020/036143-002 zo dňa 12.02.2020, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .
- III. Ďalším účastníkom konania právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Upovedomením o začatí konania zo dňa 04.09.2019 oznámil Okresný úrad Pezinok, odbor starostlivosti o životné prostredie, so sídlom M. R. Štefánika 10, 902 01 Pezinok (ďalej len „prvostupňový orgán“) začatie konania o zmene navrhovanej činnosti „Zóna Sever III. – Rozália – zmena“, a to na podklade návrhu navrhovateľa, Branislava Guregu. Predmetom zmeny navrhovanej činnosti bola zmena podlažnosti a výšky piatich bytových domov na pozemku stavebníka, v zmysle požiadaviek príslušnej územnoplánovacej dokumentácie platnej pre predmetné územie. Zmena sa netýkala ostatných stavebných objektov, ale len navýšenia bytových domov. Dimenzie inžinierskych sietí, komunikácie, ako aj počet parkovacích miest zostali nezmenené.

2. Prvostupňový orgán vydal rozhodnutie v zisťovacom konaní č. OU-PK-OSZP-2019/009800 zo dňa 27.11.2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým rozhodol, že zmena navrhovanej činnosti „Zóna Sever III. – Rozália – zmena“, umiestnená na území Bratislavského samosprávneho kraja, v okrese Pezinok, k. ú. G., na pozemkoch registra „C“, parcela č. 880/163 a 881/5 sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o posudzovaní vplyvov“) a pre uvedenú činnosť je preto možné požiadať o povolenie podľa osobitných predpisov.

3. Prvostupňový orgán poukázal na samotné konanie, na predmet navrhovanej zmeny a jej špecifiká a následne zosumarizoval doručené písomné stanoviská zo strany dotknutých orgánov, obce, dotknutej verejnosti a ďalších účastníkov konania. K týmto jednotlivým písomným stanoviskám sa prvostupňový orgán vyjadril v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia.

4. Následne prvostupňový orgán uviedol, že listom zo dňa 24.10.2019 oznámil účastníkom konania a zúčastneným osobám, že majú možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Súčasne určil, že do spisu bolo možné nahliadnuť (robiť si z neho kópie, odpisy a výpisy) na Okresnom úrade Pezinok. Žalobca sa na základe listu zo dňa 24.10.2019 obrátil na prvostupňový orgán s tým, že požiadal o doručovanie elektronickej kópie všetkých podkladov rozhodnutia, o zverejnenie dokladov na enviroportáli a zároveň požiadal, aby príslušný orgán zvolal ústne pojednávanie za účelom konzultácie s povoľujúcim orgánom, resp. schvaľujúcim orgánom, rezortným orgánom, dotknutým orgánom, dotknutou obcou a dotknutou verejnosťou, ktorá má možnosť zúčastniť sa konzultácii počas celého procesu posudzovania vplyvov podľa § 63 Zákona o posudzovaní vplyvov.

5. Prvostupňový orgán žalobcovi uviedol, že do spisu je možné nahliadnuť, pričom žalobca do spisu nenahliadol. Požiadavku na zverejnenie prvostupňový orgán vyhodnotil ako neopodstatnenú, pretože táto povinnosť nevyplýva zo zákona.

6. K požiadavke vykonania konzultácie podľa § 63 Zákona o posudzovaní vplyvov prvostupňový orgán uviedol, že tieto konzultácie sú vykonávané v súlade s § 64 Zákona o posudzovaní vplyvov ako ústne pojednávanie podľa § 21 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“). Podľa § 21 Správneho poriadku sa nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Prvostupňový orgán mal za to, že predložené oznámenie o zmene dostatočne definovalo a hodnotilo vplyvy navrhovanej činnosti na jednotlivé zložky životného prostredia a navrhnuté opatrenia zabezpečilo súlad návrhu s požiadavkami súčasnej platnej legislatívy o životnom prostredí a podklady zhromaždené v rámci dokazovania boli dostatočné na rozhodnutie vo veci. Prvostupňový orgán preto nepovažoval vykonanie konzultácie za potrebné a zastal názor, že v uvedenom konaní bolo verejnosti umožnené vykonať písomné konzultácie prostredníctvom zaslania odôvodneného písomného stanoviska podľa § 24 ods. 3 Zákona o posudzovaní vplyvov. Prvostupňový orgán konštatoval, že oznámenie o zmene navrhovanej činnosti bolo v súlade s jednotlivými ustanoveniami Zákona o posudzovaní vplyvov zverejnené a verejnosti dostupné.

7. Následne sa prvostupňový orgán vyjadril k podaniu žalobcu zo dňa 25.11.2019 a uviedol, že vzhľadom na výsledky zisťovacieho konania, ktoré nepoukázali na predpokladané prekročenie medzných hodnôt alebo limitov ustanovených osobitnými predpismi v oblasti životného prostredia v dôsledku realizácie alebo prevádzky zmeny navrhovanej činnosti dospel k záveru, že posudzovanie vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie z dôvodov uvedených žalobcom sú neopodstatnené, a preto jeho návrhom nevyhoveli.

8. Prvostupňový orgán poukázal na údaje o vplyvoch zmeny navrhovanej činnosti na životné prostredie a dospel k záveru, že na základe vykonaného hodnotenia vplyvov činnosti na životné prostredie v predmetnom území a pri splnení opatrení na prevenciu, elimináciu, minimalizáciu a kompenzáciu vplyvov na životné prostredie bola realizácia zmeny navrhovanej činnosti považovaná za prijateľnú a z hľadiska vplyvov na životné prostredie a celospoločenského úžitku investície za realizovateľnú a v území únosnú. Súčasne uviedol, že v prípade, ak by sa zistilo, že skutočné vplyvy posudzovanej zmeny činnosti sú väčšie ako sa uviedlo, bol ten, kto činnosť vykonával, povinný zabezpečiť opatrenia na zosúladenie skutočného vplyvu s vplyvom uvedeným v navrhovanej činnosti a v súlade s podmienkami určenými v rozhodnutí o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.

9. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podala odvolanie zo dňa 04.12.2019 Cyklokoalícia a následne dňa 08.12.2019 aj žalobca. Žalobca namietol (i) nezabezpečenie vysokej úrovne ochrany životného prostredia v zmysle cieľov podľa § 32 Zákona o posudzovaní vplyvov tým, že došlo k nesprávnej aplikácii § 29 ods. 3 a ods. 12 Zákona o posudzovaní vplyvov, (ii) porušenie práva verejnosti na informácie o životnom prostredí v rozpore s § 24 ods. 1 písm. i) Zákona o posudzovaní vplyvov tým, že neboli informácie sprístupnené verejnosti predpísaným spôsobom a (iii) porušenie práva žalobcu efektívne hájiť

a presadzovať svoje záujmy podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku v kombinácii s tým, že ministerstvo v rozpore s § 63 Zákona o posudzovaní vplyvov neumožnilo žalobcovi zúčastniť sa konzultácie, hoci o to výslovne žiadal.

II.

Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

10. Na podklade podaných odvolaní vydal žalovaný rozhodnutie číslo spisu: OU-BA-OOP3-2020/036143-002 zo dňa 12.02.2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým odvolania zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný zosumarizoval konanie pred prvostupňovým orgánom, prvostupňové rozhodnutie, podané odvolania a následne sa vyjadril k podaným odvolaniam.

11. Žalovaný ako odvolací orgán uviedol, že na základe predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že pri rozhodovaní vo veci oznámenia zmeny navrhovanej činnosti, že sa nebude posudzovať podľa Zákona o posudzovaní vplyvov, nedošlo zo strany prvostupňového orgánu k pochybeniu.

12. Žalovaný k námietke žalobcu uviedol, že prvostupňový orgán v rámci posudzovania vplyvov zámeru navrhovanej činnosti na životné prostredie postupoval podľa príslušných ustanovení Zákona o posudzovaní vplyvov a Správneho poriadku. Zaoberal sa všetkými pripomienkami, námietkami a návrhmi rezortného orgánu, povoľujúceho orgánu, dotknutých orgánov a dotknutej obce, ktoré boli vznesené v rámci zisťovacieho konania a boli v súlade s § 29 ods. 9 Zákona o posudzovaní vplyvov doručené v zákonom stanovenej lehote do 10 dní od doručenia oznámenia o zmene navrhovanej činnosti. Taktiež sa zaoberal všetkými pripomienkami, námietkami a návrhmi verejnosti, ktoré boli doručené a súčasne uviedol, že ďalšie námietky bude možné riešiť v ďalšom stupni povoľovania zámeru navrhovanej činnosti podľa osobitných predpisov.

13. Následne žalovaný konštatoval, že prvostupňový orgán uviedol podmienky pre elimináciu alebo zmiernenie vplyvov zmeny navrhovanej činnosti na životné prostredie podľa § 29 ods. 13 Zákona o posudzovaní vplyvov, a preto vyhodnotil námietku žalobcu ako nedôvodnú a uviedol, že námietky žalobcu boli v prvostupňovom rozhodnutí podrobne zdôvodnené na stranách 7 až 18 odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia.

14. K námietke žalobcu, že informácie neboli zverejnené predpísaným spôsobom, žalovaný uviedol, že táto sa nezakladá na pravde. Prvostupňový orgán v súlade s § 29 ods. 9 Zákona o posudzovaní vplyvov upovedomil o začatí konania listom zo dňa 04.09.2019 rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknuté orgány a dotknutú obec, ktorej oznámenie o zmene navrhovanej činnosti zaslal v prílohe. Následne informoval verejnosť v súlade s § 24 ods. 1 Zákona o posudzovaní vplyvov a zverejnil dňa 05.09.2019 informáciu pre verejnosť o uvedenom na webovom sídle Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, na webovom sídle Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a na svojej úradnej tabuli. Listom zo dňa 24.10.2019 v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku upovedomil účastníkov konania o podkladoch rozhodnutia a oznámil im, kde a v akom čase je možné do spisu nahliadnuť a vyjadriť sa k podkladom.

15. K námietke žalobcu ohľadom konzultácie žalovaný uviedol, že podľa § 63 Zákona o posudzovaní vplyvov pod pojmom „konzultácia“ je potrebné rozumieť všetky úkony a postupy, ktoré sa v celom procese posudzovania navrhovaných činností vykonávajú a sú priamo ustanovené v Zákone o posudzovaní vplyvov, pričom žalovaný zosumarizoval úkony prvostupňového orgánu vykonané v konaní. Žalovaný súčasne uviedol, že konzultácie podľa § 63 Zákona o posudzovaní vplyvov sú vykonané v súlade s § 64 Zákona o posudzovaní vplyvov ako ústne pojednávania podľa § 21 Správneho poriadku.

16. Na podklade uvedeného žalovaný dospel k záveru, že v zisťovacom konaní podľa Zákona o posudzovaní vplyvov zmeny navrhovanej činnosti „Zóna Sever III. – Rozália – zmena“ bolo verejnosti umožnené vykonať písomné konzultácie prostredníctvom zaslania písomného stanoviska podľa § 24 ods. 3 Zákona o posudzovaní vplyvov. Žalovaný skonštatoval, že realizáciou zmeny navrhovanej činnosti sa nepredpokladá negatívny vplyv na jednotlivé zložky životného prostredia a zdravie obyvateľstva. Riziká v zmene navrhovanej činnosti sa pohybovali v spoločensky prijateľnej miere a bolo možné im predchádzať opatreniami na zmiernenie nepriaznivých vplyvov zmeny navrhovanej činnosti na životné prostredie uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí, ktoré vyplynulo zo stanovísk dotknutých subjektov

k zmene navrhovanej činnosti, doručených prvostupňovému správneému orgánu v procese zisťovacieho konania.

III.

Podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

17. Žalobca podal na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu zo dňa 12.04.2020 (ďalej len „žaloba“), ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, prvostupňového rozhodnutia, ich zrušenia a vrátenia vecí na ďalšie konanie.

18. Žalobca poukázal na priebeh administratívneho konania a následne si uplatnil žalobné body – (i) napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôkazov, (ii) skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základe napadnutého rozhodnutia je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu a (iii) v konaní došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

19. Žalobca následne uviedol argumentáciu z hľadiska porušenia hmotného práva. Žalobca citoval ním vybrané články Ústavy Slovenskej republiky, Charty základných práv Európskej únie a konštatoval, že mu ide a vždy išlo o úplné, presné a správne informácie o životnom prostredí, príčinách stavu a následkoch, ktoré konkrétny projekt na životné prostredie bude mať. Konštatoval, že žalovaný zvolil procesný postup, ktorý zásadne nevedol a nemohol viesť k naplneniu práv verejnosti, a tým pádom konal v rozpore s § 3 ods. 4 a § 3 ods. 2 Správneho poriadku, s následkom porušenia hmotných práv žalobcu.

20. Žalobca poukázal aj na argumentáciu z hľadiska porušenia procesného práva. V tejto časti žalobca citoval ním vybrané ustanovenia Zákona o posudzovaní vplyvov a Správneho poriadku a konštatoval, že žalobca zadefinoval v odvolaní svoje environmentálne záujmy a naznačil, akým spôsobom ich navrhuje riešiť. Zadefinoval jednotlivé zložky životného prostredia, ako aj zákonné normy, ktoré sa na ich ochranu využívajú a rozsah ním požadovanej aplikácie nielen v zisťovacom konaní, ale aj v nadväzujúcich povoľovacích konaniach. Následne žalobca citoval ním vybranú judikatúru a uviedol, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí nespĺnil kvalitatívne a zákonné náležitosti na formu a obsah odôvodnenia. Nedostatočné vysvetlenie spôsobu použitia správnej úvahy je vážnou prekážkou pre posúdenia zákonnosti rozhodnutia.

21. Žalobca namietol, že prvostupňový orgán nesprávne aplikoval § 29 ods. 3 a ods. 13 Zákona o posudzovaní vplyvov a návrh pripomienok žalobcu v rozhodnutí neuviedol, pričom boli porušené práva verejnosti na informácie o životnom prostredí podľa § 24 ods. 1 písm. i) Zákona o posudzovaní vplyvov tým, že neboli verejnosti sprístupnené predpísaným spôsobom a právo na vyjadrenie k podkladom rozhodnutia podmienil nahliadnutím do spisu podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku, čo považoval žalobca za nezákonné.

22. Žalobca považoval napadnuté rozhodnutia za nesprávne a nestotožnil sa s tým, že žalovaný prihliadol na písomné stanoviská doručené v priebehu konania, pretože sa v odôvodnení s pripomienkami žalobcu náležitým spôsobom nevysporiadal. Týmto postupom boli žalobcovi odopreté práva na efektívne hájenie a presadzovanie jeho záujmov a v napadnutých rozhodnutiach absentuje akákoľvek vlastná úvaha a ide iba o sumarizáciu zákonných ustanovení. Súčasne v napadnutom rozhodnutí absentuje uvedenie akýchkoľvek úvah správneho orgánu, ktorými bol vedený pri hodnotení dôkazov.

23. Žalobca namietol, že žalovaný neprihliadol na pripomienky žalobcu a týmto boli porušené jeho práva. V odôvodnení oboch rozhodnutí absentuje akákoľvek vlastná úvaha správneho orgánu a jednalo sa iba o sumarizáciu zákonných ustanovení.

24. Žalobca ďalej namietol, že v súlade s § 23 ods. 1 Správneho poriadku požiadal prvostupňový orgán o kópiu spisu listom, ktoré však prvostupňový orgán nevyhotovil a nedoručil. Žalobca mal za to, že došlo k ignorovaniu § 23 ods. 1 Správneho poriadku. Ďalej poukázal na to, že existujú len dve možnosti ako mohol dostať žalobca kópiu spisu, a to (i) nahliadnutím do spisu s potrebou cestovania a stratou času a (ii) elektronicky, kedy by pracovník správneho orgánu zabezpečil elektronickú podobu spisu. Žalobca

mal za to, že elektronická forma je hospodárnejšia, a preto nerozumel, prečo správny orgán trval na to, že kópiu spisu je možné získať len pre nahliadnutí do spisu.

25. Žalobca mal za to, že mu bolo upreté právo na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia a navrhnutie ďalších dôkazov podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Žalovaný sa s oprávnením žalobcu dostať kópiu nevysporiadal správne.

IV.

Vyjadrenie žalovaného

Ďalšie vyjadrenia účastníkov konania

26. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 28.07.2020 (ďalej len „vyjadrenie“), v rámci ktorého uviedol, že so žalobou a žalobnou argumentáciou nesúhlasí. Žalovaný opísal priebeh konania, pričom uviedol, že ako odvolací orgán komplexne preskúmal prvostupňové rozhodnutie, odvolanie žalobcu, pričom dospel k záveru, že konanie a postup predchádzajúci prvostupňovému rozhodnutia neboli v rozpore so zákonom, boli dostatočným spôsobom zabezpečené práva účastníkov konania a boli vydané správne rozhodnutia.

27. Žalovaný uviedol, že v zmysle Zákona o posudzovaní vplyvov zisťovacie konanie predchádza povoľovaciemu konaniu podľa osobitných predpisov. Prvostupňový orgán postupoval v rámci procesu posudzovania vplyvov zmeny navrhovanej činnosti na životné prostredie podľa príslušných ustanovení Zákona o posudzovaní vplyvov a Správneho poriadku. Zaoberal sa všetkými pripomienkami, námietkami a návrhmi, ktoré boli vznesené v rámci zisťovacieho konania a boli mu doručené.

28. K námietke žalobcu, že informácie neboli zverejnené predpísaným spôsobom žalovaný uviedol, že dané sa nezakladá na pravde, pretože prvostupňový orgán v súlade s § 29 ods. 9 Zákona o posudzovaní vplyvov upovedomil o začatí konania listom zo dňa 04.09.2019 rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknuté orgány a dotknutú obec, ktorej oznámenie o zmene navrhovanej činnosti zaslal v prílohe. Následne informoval verejnosť v súlade s § 24 ods. 1 Zákona o posudzovaní a zverejnil dňa 05.09.2019 informáciu pre verejnosť o uvedenom na webovom sídle Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, na webovom sídle Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a na svojej úradnej tabuli. Listom zo dňa 24.10.2019 v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku upovedomil účastníkov konania o podkladoch rozhodnutia a oznámil im, kde a v akom čase je možné do spisu nahliadnúť a vyjadriť sa k podkladom.

29. Žalovaný ďalej uviedol, že právo na nazeranie do spisov je procesnoprávnym prejavom práva dotknutej osoby na prístup k informáciám v správnom konaní, pričom Správny poriadok neupravuje postup správneho orgánu v súvislosti s realizáciou ich procesných práv. Pokiaľ sa jednalo o nazeranie do spisov, realizácia tohto práva prebieha v prítomnosti zamestnanca správneho orgánu, o čom sa vyhotoví záznam. Pokiaľ ide o formy prístupnosti informácie do spisu nazretím, z obsahu tohto práva vyplýva, že sa realizuje osobným nahliadnutím do spisu.

30. Následne sa žalovaný vyjadril k zvolaniu ústneho pojednávania a ku konzultáciám. K námietke žalobcu, že nebol oboznámený s podkladmi rozhodnutia žalovaný uviedol, že prvostupňový orgán upovedomil účastníkov konania o tom, že mali možnosť sa oboznámiť s podkladmi rozhodnutia.

31. Žalovaný poukázal na to, že počas konania prvostupňový orgán zasielal všetky písomnosti žalobcovi do elektronickej schránky, pričom so žalobcom komunikovali výlučne elektronickou formou. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

32. K vyjadreniu žalovaného sa žalobca vyjadril replikou zo dňa 13.08.2020, v rámci ktorej zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii. Žalovaný sa následne vyjadril duplikou zo dňa 06.03.2024, v rámci ktorej taktiež zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii.

33. Ďalšie písomné podania zo strany účastníkov konania neboli podané.

V.

Posúdenie podstatných skutkových a právnych argumentov

34. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 01.06.2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon správneho súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety prešla v júni 2023 na Správny súd v Bratislave. V súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení Dodatku č. 4, účinného od 21.05.2024, bola vec náhodným výberom prerozdelená a pridelená senátu 7S a je vedená pod sp. zn. BA-1S/101/2020.

35. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobu, žalobou napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a s odkazom na § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) ju zamietol.

36. Správny súd v Bratislave rozhodol na pojednávaní, ktoré bolo nariadené v súlade s § 107 a nasl. SSP na deň 04.12.2024, pretože bola splnená podmienka uvedená v § 107 ods. 1 písm. a) SSP a za splnenia podmienok uvedených v § 108 ods. 1 a 2 SSP.

37. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

38. Podľa § 134 ods. 1 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

39. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

40. Podľa § 182 ods. 1 písm. e) SSP v správnej žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť ... dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroku rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné (ďalej len „žalobné body“).

41. Podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku, účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní a dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

42. Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu a i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

43. Podľa § 29 ods. 3 Zákona o posudzovaní vplyvov, ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovanie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušných orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4.

44. Podľa § 29 ods. 13 Zákona o posudzovaní vplyvov, výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.

45. Úlohou správneho súdu bolo v rozsahu uplatnených žalobných bodov preskúmať napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie. Správny súd preskúmal podanú žalobu a v nej uplatnené žalobné body a konštatuje, že väčšia časť obsahu žaloby je všeobecná, bez akejkoľvek konkretizácie žalobných bodov, čo objektívne bráni súdnemu prieskumu. Ako vyplýva zo SSP, správny súd je prísne

viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ktoré musí žalobca vymedziť v žalobe dostatočne jasne a zreteľne tak, aby mohol správny súd pristúpiť k súdnemu prieskumu.

46. Ako vyplýva zo žaloby, žalobca si síce uplatnil žalobné body, avšak tieto žalobné body sú vo veľkej miere všeobecné a nekonkrétne. Ním tvrdené skutočnosti sú len citáciou ustanovení právnych predpisov a citáciou a parafrázou judikatúry (napr. žalobný bod týkajúci sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia). Zo žaloby nie je zrejmé, v čom konkrétne (teda na základe akých konkrétnych právnych a skutkových dôvodov) žalobca považuje napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie za nezákonné. Tu správny súd uvádza, že žalobný bod musí mať určitú mieru konkretizácie, aby správny súd mohol vôbec pristúpiť k súdnemu prieskumu. Bolo povinnosťou žalobcu, aby svoje žalobné body dostatočne konkretizoval, a tým umožnil správne súdu prieskum napadnutého rozhodnutia v kontexte uplatnených žalobných bodov. Ak tak žalobca nevykonal, nesie bremeno neúspechu pri prieskume žaloby, pretože správny súd nie je oprávnený a ani povinný vyhľadávať konkrétne dôvody žalobného bodu za žalobcu.

47. Aj napriek vyššie uvedenému a z dôvodu, aby nedošlo k odopretiu spravodlivosti, správny súd z obsahu žaloby vyvodil, že žalobca namieta (i) porušenie jeho práv z dôvodu nesprávnej aplikácie § 29 ods. 3 a 13 Zákona o posudzovaní vplyvov, čo spôsobilo nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí a (ii) porušenie jeho práv z dôvodu, že mu nebola vyhotovená a doručená kópia spisu elektronicky, čím nemohol ďalej uplatňovať svoje procesné práva.

48. Správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku nedostatočného odôvodnenia napadnutých rozhodnutí. Po preskúmaní tohto žalobného bodu správny súd uvádza, že táto námietka bola uplatnená všeobecne, výlučne s odkazom na právne predpisy a žalobcom vybranú judikatúru. Žalobca však opomenul konkrétne uviesť, v čom vidí nedostatok odôvodnenia napadnutých rozhodnutí. Správny súd preskúmal prvostupňové rozhodnutie a napadnuté rozhodnutie a konštatuje, že tieto spĺňajú kritéria preskúmateľnosti tak, ako to predpokladajú príslušné právne predpisy. Prvostupňový orgán, ako aj žalovaný sa vo svojich rozhodnutiach dostatočne vyčerpávajúco vysporiadali so všetkými námietkami uplatnenými v konaní (v rámci prvostupňového rozhodnutia s námietkami žalobcu, Cyklokoalície a aj zástupcov obyvateľov mesta a v rámci napadnutého rozhodnutia s podanými odvolaniami), v napadnutých rozhodnutiach sú jasne, zreteľne a vyčerpávajúco konštatované podmienky, ktoré musí navrhovaná zmena spĺňať pre eliminovanie alebo zmiernenie vplyvov na životné prostredie a zároveň sú v napadnutých rozhodnutiach konštatované stanoviská príslušných orgánov. Po preskúmaní oboch rozhodnutí správny súd uvádza, že tieto sa nevymykajú štandardom, sú obsahovo súladné so Správnym poriadkom a sú logicky odôvodnené.

49. Z výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia zároveň jednoznačne vyplýva, že prvostupňový orgán si splnil svoju povinnosť uvedenú v § 29 ods. 13 Zákona o posudzovaní vplyvov a určil, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa Zákona o posudzovaní vplyvov, pričom vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia prvostupňový orgán určil aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.

50. Námietku nezaslania elektronickej kópie spisu na požiadanie žalobcu správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. K danému správny súd uvádza, že v preskúmvanej veci si správny orgán splnil svoju povinnosť a oznámil účastníkom konania, že sú zhromaždené podklady pre rozhodnutie a že môžu podať svoje námietky v stanovenej lehote – jedná sa o oznámenie o zmene navrhovanej činnosti – upovedomenie o podkladoch rozhodnutia zo dňa 24.10.2019, v rámci ktorého prvostupňový orgán uviedol, že do spisu je možné nahliadnuť (robiť si z neho kópie, odpisy a výpisy) a vyjadriť sa v lehote do 5 dní od doručenia.

51. Prvostupňový orgán ako správny orgán tak neobišiel svoju povinnosť umožniť účastníkom konania, aby sa vyjadrili k podkladom rozhodnutia len s odkazom na možnosť nahliadnuť do správneho spisu. V tomto prípade tomu tak nebolo. Účastníci konania boli riadne oboznámení s tým, že podklady sú zhromaždené, oznámenie bolo riadne zverejnené a doručené (v administratívnom spise sa nachádzajú doručky, pričom žalobcovi bolo oznámenie doručené dňa 11.11.2019) a účastníci konania boli upovedomení o tom, kde a kedy možno do správneho spisu nahliadnuť.

52. Správny súd ďalej uvádza, že ani tvrdenie žalobcu, že prvostupňový orgán si nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 23 ods. 1 Správneho poriadku nemá oporu v administratívnom spise. Z administratívneho spisu je zrejmé, že žalobca neprišiel nahliadnuť do správneho spisu (v administratívnom spise sa nenachádza žiaden úradný záznam o nahliadnutí). Teda žalobca svoje právo sám dobrovoľne nevyužil, a preto mu nemohli byť odopreté práva, ktoré mu podľa tohto ustanovenia patria. Z tohto ustanovenia nemožno žiadnym výkladom dospieť k tomu, že správny orgán má povinnosť na písomnú žiadosť účastníka doručiť mu obsah správneho spisu. V preskúvanom konaní prvostupňový orgán oznámil účastníkom konania, že sú zhromaždené podklady pre vydanie rozhodnutia a že môžu podať svoje návrhy v stanovenej lehote. Tým nepochybne umožnil účastníkom konania uplatňovať svoje práva podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku a tieto práva účastníkov konania v preskúvanom konaní porušené neboli. Správny súd súčasne uvádza, že žalobca sa podaním zo dňa 20.11.2019 vyjadril k podkladom rozhodnutia podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, a teda využil svoje právo, dané mu prvostupňovým orgánom a Správny poriadkom.

53. Pokiaľ žalobca poukazoval na zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o e-Governmente“), tak je potrebné uviesť, že § 17 ods. 1 písm. c) Zákona o e-Governmente výslovne upravuje výnimku z výkonu verejnej moci elektronicke, teda správny orgán nemá povinnosť elektronickej komunikácie, ak ide o úkony v konaní o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach osôb, ktoré spočívajú v práve nazerania do spisov.

54. Z administratívneho spisu pre správny súd vyplynulo, že žalobca žiadal o doručenie podkladov rozhodnutia, a to elektronicke na e-mail a súčasne do elektronickej schránky (podanie zo dňa 11.11.2019). Správny súd na tomto mieste pre objasnenie dodáva, že pri výklade § 23 ods. 1 Správneho poriadku je nutné rozlišovať (i) právo nahliadnutia do spisu a pritom si z neho robiť výpisy, odpisy a dostať kópie spisov za prítomnosti administratívneho pracovníka správneho orgánu a (ii) právo dostať informáciu zo spisov. Rozdielom teda je, že nazeráť do spisov, robiť si výpisy, odpisy a kópie možno zásadne iba v prítomnosti zamestnanca správneho orgánu. Uvedené je podľa správneho súdu determinované najmä tým, aby nedochádzalo k nežiaducej manipulácii so spisom zo strany osôb nazerajúcich do spisu. Naproti tomu možnosť dostať informáciu zo spisu nie je podmienená fyzickým nahliadnutím do spisu, resp. v dnešnej dobe možným nahliadnutím do elektronickeho spisu. Rovnako k predmetnej otázke pristupuje odborná literatúra, v ktorej sa uvádza: „v ustanovení § 23 ods. 1 Správneho poriadku sa v súvislosti s nazeraním do spisu definuje aj právo účastníka konania, resp. zúčastnenej osoby „alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom“. Zastávame názor, že dostať informáciu iným spôsobom predstavuje vo svojej podstate také úkony, pri ktorých sa účastník konania alebo zúčastnená osoba dostáva k skutočnostiam obsiahnutým v spise bez toho, aby do spisu priamo nahliadla“ (Potásch, P. a kol. Správny poriadok. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 222). Za takúto informáciu však je možné považovať napríklad informáciu o tom, či bolo do spisu niečo doručené, alebo inú čiastkovú informáciu, nie však zaslanie kópie celého spisu, resp. podkladov pre rozhodnutie (k tomu pozri aj rozsudky Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Svk/21/2021 zo dňa 27.09.2023 alebo sp. zn. 3Svk/7/2022 zo dňa 30.01.2024).

55. Pokiaľ mal žalobca záujem získať kópie všetkých podkladov pre rozhodnutie, mohol využiť svoje právo nahliadnuť do spisu pred správnym orgánom, robiť si zo spisu výpisy, odpisy, ako aj dostať kópie spisov a ich častí, čo nevyužil. Správny súd zároveň upozorňuje, že ani v prípade nahliadnutia do spisu nie je za každých okolností možné vyžadovať kópie v elektronickej podobe ako žiadal žalobca. Opäť je potrebné poukázať na odbornú literatúru, podľa ktorej: „poskytnutie podkladov v elektronickej / digitalizovanej podobe podľa predchádzajúcej vety je opodstatnené najmä v prípadoch, ak spis, príp. jeho časť je už v čase požiadavky poskytnutia kópie v elektronickej, resp. digitalizovanej podobe. Máme za to, že od správnych orgánov nie je možné spravodlivo očakávať poskytnutie podkladov z administratívneho spisu v inej ako listinnej podobe, ak sa v takejto podobe už podklady a priori v spise nenachádzajú“ (Potásch, P. a kol. Správny poriadok. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 222).

56. Vzhľadom na uvedené vyššie a keďže žalobca nevyužil svoje právo nahliadnuť do spisu, ale prvostupňový orgán len požiadal o zaslanie kópie podkladov rozhodnutia v elektronickej podobe, nie je možné konštatovať porušenie práva žalobcu na oboznámenie sa s podkladmi, na základe ktorých bolo vydané prvostupňové rozhodnutie (o. i. žalobca sa k podkladom rozhodnutia vyjadril podaním zo

dňa 20.11.2019). Správny súd tiež uvádza, že pokiaľ žalobca poukazoval na povinnosť poskytnúť mu v zmysle čl. 4 Aarhuského dohovoru informácie bez potreby preukázania záujmu, aj táto námietka je nedôvodná. Prvostupňový úrad ani žalovaný nevyžadovali od žalobcu preukázanie tohto záujmu ani nerozhodli o nesprístupnení elektronickej kópie spisu z dôvodu jeho nepreukázania.

57. V súvislosti s odkazom na čl. 4 Aarhuského dohovoru (Prístup k informáciám o životnom prostredí) správny súd poukazuje na to, že tento článok sa netýka účasti verejnosti na rozhodovacích procesoch, ale všeobecného prístupu k informáciám o životnom prostredí na žiadosť verejnosti. Zákonom, ktorý upravuje všeobecný prístup verejnosti k informáciám (aj o životnom prostredí), je zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Zákon o slobode informácií“) a žalobcovi nič nebránilo, aby svoju žiadosť podal podľa tohto zákona. Správny súd uvádza, že kasačný súd opakovane judikoval, že vzťah medzi Zákonom o slobode informácií a inými osobitnými úpravami je komplementárny, nie vylučujúci (napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžik/3/2021 zo dňa 29.09.2022). Je vecou žiadateľa, aby si zvolil právny režim prístupu k informáciám, ktorý pre seba považuje za najvhodnejší, spravidla v závislosti od svojho postavenia a vzťahu k orgánu, od ktorého informácie požaduje. Vzhľadom na to, že ide o návrhové konanie, znamená to, že režim vybraného zákona sa na neho bude vzťahovať počas celého procesu vybavovania žiadosti o informácie. Voľba konkrétneho právneho režimu a postupu je spojená s „rizikom“, že si zvolí právnu úpravu, postup podľa ktorej nedosiahne najpriaznivejší možný výsledok (napr. rozsah informácií môže byť limitovaný, existuje poplatková povinnosť) v porovnaní s inou do úvahy prichádzajúcou právnou úpravou (rozsudky Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžik/3/2020 zo dňa 29.02.2022 alebo sp. zn. 3Svk/12/2021 zo dňa 25.08.2022).

58. Aplikujúc tieto východiská na prípad žalobcu, tento si mohol zvoliť, akým spôsobom bude prijímať informácie z administratívneho spisu a keby podal žiadosť o informácie podľa Zákona o slobode informácií, otázka prístupu verejnosti (v širšom slova zmysle) k vyžiadaným informáciám by bola riešená v samostatnom konaní. Keďže ale žalobca neuplatňoval svoje právo ako verejnosť v širšom slova zmysle (cez Zákon o slobode informácií), ale uplatňoval svoje práva ako účastník konania podľa Správneho poriadku, jeho žiadosť nespadała pod rozsah čl. 4 Aarhuského dohovoru, a preto odkaz na čl. 4 Aarhuského dohovoru v žalobe neobstojí.

59. Správny súd mal v posudzovanej veci za preukázané, že prvostupňový orgán vo svojom oznámení o začatí konania okrem iného oznámil, že účastníci konania majú právo nazeráť do spisov, robiť si z nich výpisy a majú právo nahliadať do podkladov. Žalobca nijako nespochyboval skutočnosť, že ako účastník konania mal riadny a neobmedzený prístup do správneho spisu podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku, a toto mohol teda využiť. Konanie prvostupňového orgánu teda nebolo v kontexte § 23 ods. 1 Správneho poriadku zaťažené procesnou vadou. Rovnako v preskúvanom konaní prvostupňový orgán upovedomenie o podkladoch rozhodnutia zo dňa 24.10.2019 oznámil účastníkom konania v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, že sú zhromaždené podklady pre vydanie rozhodnutia, a že môžu do nich nahliadnuť. Tým nepochybne umožnil účastníkom konania uplatňovať svoje práva podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku a tieto práva účastníkov konania v preskúvanom konaní porušené neboli. Odkaz na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžp/3/2013 zo dňa 21.08.2013 preto nie je v posudzovanej veci relevantný, keďže žalobca ako účastník konania mal možnosť nahliadať do spisu, ako aj oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia podľa Správneho poriadku. Keďže žalobca na základe vlastného rozhodnutia a napriek poskytnutej možnosti zo strany správneho orgánu nevyužil jeho právo na nahliadanie do spisu podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku a nerealizoval ani jeho právo oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, z toho dôvodu jeho práva ako účastníka konania v preskúvanom konaní neboli porušené.

60. S odkazom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, a preto ju s odkazom na § 190 SSP zamietol.

61. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP, keď žalovanému aj napriek úspechu v súdnom konaní právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy v konaní nevznikli. Správny súd nepriznal ďalším účastníkom konania právo na náhradu trov konania, pretože si ďalší účastníci konania právo na náhradu trov konania neuplatnili a správny súd súčasne nezistil, že im trovy vznikli a je nutné pristúpiť k vydaniu rozhodnutia o ich náhrade.

62. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).